

BSO

BILKENT SENFONI
ORKESTRASI

BSD

Bilkent Senfoni Dijital

*Classic
Brass*

*Bilkent Brass
Ensemble*

29 Kasım November 2020

Pazar Sunday, 15.00

Bilkent Konser Salonu Concert Hall

Program

P. Dukas

Fanfare pour précéder "La Péri"

R. Premru

Five Movements from Divertimento

Of Knights and Castles

A Tale From Long Ago

Petite March

La Bateau Sur Lemane

Blues March

G. Gershwin

An American in Paris

G. Rossini

Largo al Factotum

G. Gershwin

Rhapsody in Blue

G. Bizet

Carmen Suite

Aragonaise

Habanera

Seguedille

Les Dragons D'Alcala

Toreador

Paul DUKAS (1865-1935)

Fanfare pour précéder "La Péri"

Peri, Fars mitolojisinde Işık Tanrısına hizmet eden büyülü bir yaratıktır. Fransız besteci Paul Dukas'ın bir *Poème dansé* ya da "dans şiiri" olarak nitelendirdiği *La péri* adlı balesi, ismini bu mitolojik karakterden alır. Bale, peri tarafından korunan Ölümsüzlük Çiçeği'ni arayan oryantal bir prensin hikayesini anlatır. İskender periyi bulduğunda hem ona hem de çiçeğe duyduğu arzuya takıntılı hale gelir ve bu yüzden yok olmaya mahkumdur. *La péri*, prömiyerinin ardından 20 yıldan fazla yaşamış olmasına rağmen Dukas'ın yayınladığı son büyük eserdir. Ünlü senfonik şiiri *The Sorcerer's Apprentice* kadar iyi bilinmese de, bestecinin en başarılı ve olgun parçalarından biri olarak kabul edilir.

1911'de yazılan balenin açılışını bakır çalgıların *fanfar*'ı (kısa törensel müzik) yapar. İronik bir şekilde Dukas bu bölümü baleye sonradan eklemiştir. Sonradan besteci masalın egzotizmini "bir tür yarı saydam, göz kamaştırıcı emaye" olarak nitelendirdiği orkestra aracılığıyla hayata geçirmeye çalıştığını belirtir. Hem pırıltılı trompet ve korno sesleri, hem de fanfaranın orta bölümünün zengin armonileri amacına fazlasıyla ulaşır. Dukas, balenin bu bölümünü dört korno, üç trompet, üç trombon ve tuba için bestelemiştir.

A peri is a magical creature serving the God of Light in Persian mythology. French composer Paul Dukas' ballet titled *La péri*, which the composer described as a *poème dansé* (danced poem), is named after this mythological character. The ballet tells the story of an oriental prince searching for the Flower of Immortality protected by a peri. Upon finding the peri, İskender becomes obsessed by the desire he feels both for her and the flower, and is therefore doomed to perish. *La péri* is the last major work Dukas published, although he lived for more than twenty years after its premiere. Despite not being as well-known as his famous symphonic poem *The Sorcerer's Apprentice*, it is regarded as one of the composer's most successful and mature works.

The ballet written in 1911 opens with a *fanfare* (a short piece of ceremonial music) of the brass instruments. Ironically, Dukas added this part to the ballet later on. The composer stated that he tried to bring the exoticism of the tale to life through the orchestra, which he described as “a kind of translucent, dazzling enamel”. Both the sparkling trumpet and horn sounds and the rich harmonies in the middle section of the fanfare reach this goal. Dukas composed this section of the ballet for four horns, three trumpets, three trombones, and tuba.

Raymond PREMURU (1934-1998)

Five Movements from Divertimento

Raymond Eugene Premru, kariyerinin çoğunu Londra, İngiltere'de geçirmiş Amerikalı tromboncu, besteci ve öğretmendir. Eastman School of Music'te trombon ve kompozisyon eğitimini tamamladıktan sonra, İngiltere'ye yerleşmiş, buranın caz ve klasik müzik sahnelerinin bir parçası olmuştur. Londra Filarmoni Orkestrasının 30 yıl boyunca bas tromboncusu olan Premru, aynı zamanda Frank Sinatra, Oscar Peterson, Ella Fitzgerald, Rolling Stones ve the Beatles (*Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band* albümünde) ile çalışmıştır. Bestecilik üretimi, caz aranjmanlarından, koro çalışmalarından, beş konçerto ve iki senfoniye kadar uzansa da bestecinin en kalıcı mirası bakır çalgılar için yazdığı oda müziği eserleridir. Bunlardan en sık icra edileni, bu konserde beşi seslendirilecek olan 1976 tarihli dokuz bölümlük *Divertimento*'dur.

Raymond Eugene Premru is an American trombonist, composer and teacher, who spent most of his career in London, England. After completing his trombone and composition education in Eastman School of Music, he migrated to England, where he became a part of jazz and classical music stages. Premru played as the bass trombonist at the London Philharmonic for three decades and worked as session musician with Frank Sinatra, Oscar Peterson, Ella Fitzgerald, Rolling Stones and the Beatles (in the *Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band* album). Although his production as a composer includes a wide range of works from jazz arrangements and choir works to five concertos and two symphonies, his most enduring

legacy is the chamber music works written for brass instruments. Among these, the most commonly performed one is the *Divertimento*, consisting of nine movements, five of which will be played in this concert.

George GERSHWIN (1898-1937)

Paris'te Bir Amerikalı | An American in Paris

Gershwin'in 1926 yılındaki Paris ziyaretini sıra dışı akorlarına hayranlık duyduğu Maurice Ravel ile çalışmak umuduyla yaptığı bilinir. Ancak rivayete göre ilk buluşmalarında Ravel, "Birinci sınıf bir Gershwin olabiliyorsanız neden ikinci sınıf bir Ravel olacaksınız?" diyerek genç besteciyi geri çevirmiştir. Gershwin umduğunu bulamamış fakat Amerika'ya döner dönmez burada geçirdiği zamandan ilhamla *An American in Paris* adlı yapıtı kaleme almıştır.

Gershwin, prömiyeri Aralık 1928'de yapılan yapıt için "rapsodik bir bale" tanımlamasını kullanır. Gerçekten de eser tipik bir senfonik gelişim sergilemekten ziyade, birbiri ardına eklenen epizotlardan oluşan serbest bir yapıya işaret eder.

Eserin neşeli açılış kısmı tipik bir Fransız stilinde, Debussy ve *Le Six* bestecilerinin tarzında bestelenmiştir. Gershwin bir söyleşisinde eseri yazarkenki amacının "bir Amerikalı ziyaretçinin Paris sokaklarında amaçsızca dolaşırken, çeşitli sokak seslerini dinlerken ve Fransız atmosferini içine çekerken edindiği izlenimleri tasvir etmek" olduğunu söyler. Bu kısım, diyatonik melodiler ve basit şarkı ritimleri ile obua, İngiliz kornosu ve taksi kornası gibi sesleri içerir. Bunu ritmik açıdan daha güçlü bir blues ve ziyaretçinin anlık bir ev özlemine kapılışı takip eder. Burada aksak ritimler ve hüzünlü melodiler ile trompet, saksafon ve trampet gibi çalgıların sesleri öne çıkar. Bunu takip eden kapanış bölümünde, ziyaretçi kendisini ele geçiren bu melankoliden nihayet kurtulur ve dikkatini yeniden Paris yaşamının detaylarına çevirir. Açılıştaki sokak sesleri ve Fransız atmosferi bir kez daha ön plana çıkar.

It is known that Gershwin made a visit to Paris in 1926 in the hope of studying with Maurice Ravel, whose extraordinary chords he admired. However, rumor has

it that on their first meeting, Ravel turned the young composer down saying “Why should you be a second-rate Ravel when you can be a first-rate Gershwin?” Although Gershwin could not get what he expected, he used the inspiration he derived from the visit to compose *An American in Paris* immediately after his return to America.

Gershwin described the work which was opened in December 1928 as a “rhapsodic ballet”. In fact, rather than presenting a typical symphonic development, the work shows a free structure consisting of episodes building on each other.

The gay opening of the work is composed in a typical French style following Debussy and *Le Six* composers. In an interview Gershwin described his purpose in writing the work as “portray[ing] the impression of an American visitor in Paris as he strolls about the city and listens to various street noises and absorbs the French atmosphere”. This part features diatonic melodies and singsong rhythms, as well as the sounds of oboe, English horn and taxi horns. This is followed by a stronger blues rhythm and a spasm of homesickness sweeping over the visitor. Syncopated rhythms and bluesy melodies are presented through the sounds of trumpet, saxophone and snare drum. In the following closing part, the visitor is finally relieved of the melancholy haunting him and turns his attention back to the details of life in Paris. The street noises and French atmosphere in the opening are brought to the fore again.

Gioachino ROSSINI (1792-1868)

Largo al Factotum

Operada bariton sesi, ge on sekizinci ve on dokuzuncu yuzyılda ön plana çıkmıştır. Bundan nceki (barok dönem) operaların önemli rolleri castrati ve zaman zaman da tenor gibi daha tiz erkek seslerine emanet edilmiş, bariton baba, rahip gibi daha paternalist rollere uygun görülmüştür.

Rossini'nin 1816 tarihli operası *Il barbiere di Siviglia* (Sevil Berberi), en ünlü bariton karakterlerinden birine ev sahipliği yapar. Sevil Berberi Figaro sıradışı bir entrikacıdır. Kasabasının tüm sırlarını ve skandallarını bilir. "Largo al factotum" (Factotum'a yol aın), *Il barbiere di Siviglia*'da Figaro'nun sahneye ilk girişinde söylediği aryadır. Figaro bu aryasıyla kendisini çok çeşitli

yeteneklere sahip bir adam olarak tanıtır. Aryanın sonlarına doğru tekrarlanan "Figaro"lar, popüler opera kültürünün ikonlarından biridir. Latince "Factotum" terimi genel bir hizmetçiye atıfta bulunur ve kelimenin tam anlamıyla "her şeyi yapmak" anlamına gelir.

Vokal olarak "Largo al Factotum", hızlı akan sözel bir jimnastik gerektirir; çalgısal versiyonunda ise bu sözlü jimnastik dikkatli bir eşlikle desteklenen solistin dil ve parmaklarının çevik kullanımına dönüşür.

The baritone voice in the opera came to predominance during the late eighteenth century and the nineteenth century. The major roles in the previous (Baroque period) operas were entrusted to castrati and occasionally to higher male voices like tenor, while baritone was seen fit for more paternalistic roles like the part of a father or priest.

Rossini's 1816 opera *Il barbiere di Siviglia* (The Barber of Seville) hosts one of the most celebrated baritone characters. Figaro is Seville's barber and an extraordinary trickster. He knows all the secrets and scandals of his town. "Largo al factotum" (Make way for the factotum) is the aria sung by Figaro at his first entrance in *Il barbiere di Siviglia*. In this aria, Figaro introduces himself as a man with many capabilities. The repeated "Figaro"s towards the end of the aria are among the icons of the popular opera culture. The Latin term "factotum" refers to a general servant and literally means "doing everything".

Vocally, "Largo al Factotum" requires a fast-flowing verbal gymnastics, which turns into the agile use of tongue and fingers by the soloist supported by a careful accompaniment in the instrumental version.

George GERSHWIN (1898-1937)

Rhapsody in Blue

Müzik kariyerine bir Broadway söz yazarı olarak başlayan George Gershwin, 1920 ve 1930'larda daha çok klasik bir besteci olarak tanınıyordu. Yirminci yüzyılın başlarında birçok Amerikan besteci gibi o da, belirgin bir şekilde Amerikan ve modernist bir tarz ortaya koymak için popüler müziği klasik müzik ile harmanlamanın gerekliliğine inanmıştı.

1924'te—Gershwin henüz 25 yaşında iken—New York Tribune'de yayınlanan bir makale, içinde Gershwin tarafından bestelenmiş bir caz konçertosunun da dahil olduğu bir konserin duyurusunu yapmıştı. Konserden habersiz Gershwin, söz konusu caz konçertosunu da bestelemiş değildi. 1922'de tanıştığı caz grubu lideri Paul Whiteman ile bir işbirliği planlamıştı, ancak ayrıntılar henüz belirlenmemişti. Gershwin derhal Whiteman ile temasa geçmiş, iki müzisyen, Gershwin'in Whiteman'ın grubuyla icra edeceği piyano için bir caz konçertosu üzerinde anlaşmıştı. Ancak 25 yaşındaki ve klasik müzik eğitiminden gelmeyen Gershwin'in orkestrasyon konusunda hiçbir geçmişi yoktu. Beş haftalık bir çalışmanın sonunda, Gershwin'in iki piyano için yazdığı taslak ve Ferde Grofé'nin (1892-1972) orkestrasyonu ile Amerikan müzik tarihinde en sık icra edilen parçalardan biri olan “Rhapsody in Blue” doğdu.

Ferde Grofé'nin orijinal orkestrasyonu Whiteman'ın grubu içindi. İki yıl sonra Grofé, tam bir orkestra için yeni bir orkestrasyon hazırladı. Eserin bugün seslendirilecek versiyonu bakır çalgılar grubu içindir. Ünlü açılış klarnet glissandosunu bu versiyonda trompet devralır. Gershwin'in melodileri grubun tüm elemanlarına eşit bir biçimde dağıtılmıştır.

George Gershwin, who started his music career as a Broadway song writer, came to be known as a classical composer in the 1920s and 1930s. Like many American composers of the early twentieth century, he believed in the necessity of blending popular music with classical music to generate a markedly American and modernist style.

An article published in the New York Tribune in 1924 - when Gershwin was only 25 - announced a concert that included a jazz concerto composed by Gershwin. Gershwin was neither informed of the concert, nor had composed the concerned jazz concerto. He did plan to cooperate with Paul Whiteman, a jazz band leader he had met in 1922, but the details were not set out yet. Gershwin immediately contacted Whiteman and the two musicians agreed on a jazz concerto for piano, where Gershwin would play with Whiteman's band. However, aged 25 and without any classical music education, Gershwin did not have the background for orchestration. After a five-week effort, the draft Gershwin wrote for two pianos and Ferde Grofé's (1892-1972) orchestration gave birth to Rhapsody in Blue,

one of the most commonly performed pieces in American music history.

Ferde Grofé's original orchestration was prepared for Whiteman's band. Two years later, Grofé made a new arrangement for a full orchestra. The version of the work to be performed today is for a brass band. The famous clarinet glissando in the opening is taken over by the trumpet in this version. Gershwin's melodies are distributed equally to all members of the group.

Aylin Yılmaz

Georges BIZET (1838-1875)

Carmen Süiti | Suite

Müzik yaşantısına üstün yetenekli bir çocuk olarak başlayan Bizet'in Paris'in önemli opera kuruluşu olan Opéra Comique için yazdığı *Carmen* ilk kez 1875 yılında sahnelendi. Prosper Mérimée'nin romanı üzerine kurulan hikaye İspanyol Çingenelerinin yaşamını merkeze koyuyordu. Paris'teki başarısızlıkla sonuçlanan prömiyerin ardından Bizet, prömiyerden birkaç ay sonra *Carmen*'in de diğer pek çok eseri gibi başarısız olduğuna inanarak, 36 yaşında hayata veda etti.

Oysa *Carmen* üstün müzikal niteliklerinin yanı sıra, döneminde Avrupa sanatının ve felsefesinin yüzünü döndüğü yeni doğrultuyu doğru okumuş bir eserdi. 1875 Ekim'inde Viyana'da sahnelendiğinde büyük bir başarı kazandı. Viyana'da elde edilen başarı bugüne değin tüm dünyada defalarca tekrarlanmıştır. *Carmen* egzotik atmosferi ve üstün nitelikli müziği ile pek çok kişiyi opera salonlarına çekmektedir.

Carmen, written by Bizet, who started his musical career as a gifted child, for one of the Paris' leading opera institutions Opéra Comique was premiered in 1875. The story based on Prosper Mérimée's novel revolved around the life of Spanish Gypsies. A few months after the Paris premiere, which was received very poorly, Bizet died at the age of 36, believing that *Carmen*, like many of his other works was a failure.

Carmen, however, besides having superior musical qualities, was a work that had foretold the new direction

that the European art and philosophy was taking. When it was staged in Vienna in 1875, it achieved spectacular success. In fact, since its performance in Vienna, the work has enjoyed repeated success all over the world. With its exotic atmosphere and high-quality music, *Carmen* has been attracting wide audiences to opera houses.

Dr. Onur Türkmen

Ses Kayıt/Miks | Sound Recording/Mix

Yalçın Tuğsavul

Yapım Koordinatörü | Production Manager

Melih Aydınat

Yönetmen | Director

Eda Nur Acar

Resim Seçici | Video Mixer

Aybike Aydemir

Nota Okuyucu | Score Reader

Kristina Golubkova, Arda Turhan

Kamera | Cameras

Volga Deniz Demirbağ

İdil Erol

Ahmet Buğra Küşmez

Simay Yöndem.

Kurgu | Edit

Eda Nur Acar

Teknik Sorumlu | Technical Manager

Özcan Akar

Bilkent Brass Ensemble

Korno | Horn

Mustafa Kaplan

Hasan Erim Hacat

Trompet | Trumpet

Julian Lupu

Onurcan Çağatay

Krassimir Koniarov

Renato Lupu*

Trombon | Trumbone

Cem Güngör

Mehmet Ali Baydar

Alexey Medvedev

Çağla Turhan*

Tuba

Noriyoshi Murakami

Vurmalı Çalgılar | Percussion

Aydın Mecid

Alper Özgüzel

Ali Kaan Uysal*

* Misafir Sanatçı | Guest Artist

bilet.bilkent.edu.tr

Giş e-Ticket Office: (312) 290 1775

 /BilkentSymphonyOrchestra

 /bilkentsymphony

 /bilkentsymphony

 /BilkentSymphonyOrchestra

 Bilkent Symphony Orchestra

www.bso.bilkent.edu.tr

bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir.
Cultural and artistic activity of Bilkent University.